

توصیف به دو دسته کلی: توصیف حماسی و توصیف غنایی تقسیم می شود. توصیف حماسی؛ توصیف نوعی از شعر است که در آن از جنگ ها و دلاوری های سخن می رود. توصیف غنایی نیز توصیف نوعی از شعر است که حاکی از عواطف و احساسات باشد. به طور کلی گرم ترین بیان و بیش ترین ریزه کاری ها و ظرافت ها و شگردهای هنری فردوسی در عصر تاریخی در توصیف داستان ها تجلی کرده است. قسمت تاریخی از حیث خصایص به کلی از دوران پهلوانی ممتاز است. اگر چه لحن و سبک اشعار شکوه کمتری دارد و جنبه ی حماسی کمی نیز دارد ولی از جهت پند و حکمت مقامی بلند و عظیم دارد و نتایج به دست آمده از این پایان نامه (بررسی توصیف در دوره تاریخی شاهنامه فردوسی) شامل توصیف های بسیار زیبایی از صحنه های هشتاد جنگ در دوره تاریخی می باشد که پاره ای از این جنگ ها جوهر دینی دارند و دو سوی این جنگ ها نیز جنگ های ایرانیان با بیگانگان، جنگ های خودی و جنگ های هفت خوانی را تشکیل داده اند. پهلوانان ایران در این دوره که کمتر مورد توجه و شناسایی بوده اند عبارتند از: سوفزای، بهرام چوبین، رستم فرخزاد و گردیه، تنها زن پهلوان این دوره که مورد توصیف قرار گرفته اند. علاوه بر این ها توصیف سپهسالاران، وصف هفت خوان ها و هفت خوان واره ها، توصیف زمان، توصیف جای ها و وصف کسان به عنوان بهترین توصیفات دوره تاریخی توصیف شده اند که در بیش تر موارد حالت کلی و انتزاعی دارند. پس می توان بیان کرد که فردوسی در بیشتر موارد از توصیف در ابیات خود استفاده کرده است و این توصیف ها باعث گیرایی و زیبایی هرچه بیشتر داستان ها و ابیات شده است.

کلیدواژه ها: توصیف حماسی، شاهنامه، فردوسی و دوره تاریخی.